

на Ромъния областъ може да се рекапитулира въ следните данни:

Доходъ бруто отъ:

Земеделско производство	76,090,935 зл. лева
Дребенъ добитъкъ	6,034,306 "
Едъръ добитъкъ	33,433,558 "
Всичко . . .	115,558,799 "

Доходъ нето отъ:

Наемъ отъ непокрити имоти	32,275,308 зл. лева
Дребенъ добитъкъ	5,038,939 "
Едъръ добитъкъ	19,472,506 "
Всичко . . .	56,786,753 "

Чистиятъ доходъ по отношение дохода бруто, съставя 49·1%. По категории производства съотношението между чистия доходъ и дохода бруто е както следва:

% на дохода нето къмъ
дохода бруто

Земеделско производство	42·4
Дребенъ добитъкъ	83·5
Едъръ добитъкъ	58·3
Изобщо . . .	49·1

Най-доходенъ се явява дребниятъ добитъкъ, а най-слабодоходно — земеделълието. Но изобщо доходността както отъ земеделското стопанство, тъй и отъ скотовъдството е поголѣма въ отстъпната територия, отколкото общо въ Царството.

Отъ горното се вижда явно, каква е загубата на народното стопанство на Царството съ отстъпването на добруженския земи на Ромъния. Народното стопанство, въ рекапитулацията, губи:

Работна сила, въ население	282,131 души
Капитали въ земя	219,905,069 зл. лв.
Капитали въ постройки	78,969,302 "
Земеделски инвентаръ	12,331,064 "
Земеделско производство	76,090,935 "
Домашенъ добитъкъ и птици	44,031,279 "
Доходъ отъ домашенъ добитъкъ	39,467,864 "
Чистъ доходъ отъ земед. производ.	32,275,308 "
Чистъ доходъ отъ дом. добитъкъ	24,511,445 "

Това е загубата отъ народното стопанство въ неговите най-крупни прояви. Тукъ, както е видно, става въпросъ само за селско стопанство.

Стойността на земята, постройките, инвентара и на животните съставляватъ капиталътъ на селското стопанство, а земеделското производство и доходътъ бруто отъ животните — годишното производство. Съобразно съ това, горните данни можемъ да разграничимъ по следния начинъ:

a) Капиталъ

1. Земя	219,905,069 зл. лева
2. Постройки	78,969,302 "
3. Инвентаръ	12,331,064 "
4. Животни	44,031,279 "
Всичко . . .	355,236,714 "

b) Доходъ бруто

1. Земеделско производство	76,090,935 зл. лева
2. Доходъ отъ животни . . .	39,467,864 "
Всичко . . .	115,558,799 "

b) Чистъ доходъ

1. Доходъ отъ земеделълие . . .	32,275,308 зл. лева
2. Доходъ отъ скотовъдство . . .	24,511,445 "
Всичко . . .	56,786,753 "

Отъ тези данни може да се извлѣкатъ следните съотношения:

1. Доходътъ бруто, по отношение вложения капиталъ, съставя 32·5%.

2. Чистиятъ доходъ, по отношение вложения капиталъ, съставя 16·0%.

3. Чистиятъ доходъ, по отношение дохода бруто, съставя 49·1%.

Къмъ загубата на народното стопанство трѣбва да се прибави и загубата, която държавата претърпява по отношение на финансово стопанство. Държавата губи отъ своите ресурси следните доходи:

	зл. лева	% на загубата
Поземленъ данъкъ	2,281,824	11·30
Данъкъ върху сградите	352,359	6·28
Данъкъ върху занаятията	309,494	6·66
Бегликъ (отъ овци и кози)	457,816	10·11
Воененъ данъкъ	552,524	15·30
Пътенъ данъкъ	434,941	10·23
Училищенъ налогъ	395,400	10·26
Всичко . . .	4,784,358	10·26

VIII. Заключение

Отъ изложеното въ предходните глави става ясно, какво на Ромъния, споредъ сключението въ Букурещъ договоръ следъ Балканската война, се отстъпва една част отъ българската територия, която по своя исторически, географски и етнически характеръ принадлежи на България. Най-многочисленото население тукъ, подиръ българското, е турското. Последното съставя част отъ компактно населената съ турци българска областъ, наречена Дели-орманъ, отдѣто презъ ранното турско владичество българскиятъ елементъ е оишоженъ, изселенъ въ Мала-Азия, или потурченъ, а на мястото му сѫ приселени турци изъ Мала-Азия. Тая областъ бѣ насилиствено денационализирана въпрочемъ началото на XVIII столение. Сега пъкъ се предава на друга нация за повторно денационализиране.

Въ цѣлата областъ нѣма нито едно селище съ чисто ромънско население. Съ изключение на града Тутраканъ, дето относителното мнозинство е ромънско, другаде ромъни почти не се срѣщатъ. Въ културно отношение тези ромъни стоятъ твърде низко. Тѣ не подържатъ нито свои училища, нито своя църква, при всичко че българската държава толерира всички националности. Ромънските малцинства въ Добруджа предпочитатъ българскиятъ училища и пращатъ децата си тамъ. Сѫщото правятъ и другите чужди народности съ изключение на турцитѣ и татаритѣ, фактъ който се обяснява съ тѣхния религиозенъ фанатизъмъ.

Главниятъ поминъкъ на населението въ областта е земеделълието. Индустритата е въ